

retninger, ikke skulle give nogen Betaling for at faae de Bevillinger meddeelte, der ville være nødvendige, for at de fremtidigt kunne fortsætte denne Hæring. Som det ogsaa nys blev bemærket af den høitærede Indenvignisminister, ville de, efterat Bevillingerne ere meddeelte dem, komme ind under de almindelige Regler i Udkastets § 1, hvorefter de uden videre ville miste deres Bevillinger, saasnart Politiet skønner, at de have paadraget sig Mistanke for Hæleri, saavel som i de andre Tilfælde, der nævnes i denne Paragraph. Det forekommer mig nu, at der kunde være Grund til at spørge: Naar saaledes den Omstændighed, at der fattes en Mistanke fra Politiets Side, kan være tilstrækkelig til strax at berøve dem deres Bevillinger, vilde det da ikke være rigtigst, at man, forinden man stred til Udstedelsen af disse Bevillinger, anstillede en Undersøgelse, om de nuværende Pantelaanere ere saadanne Personer, at Politihensyn tillade at meddele dem de omhandlede Bevillinger. Jeg kan ikke nægte, at jeg nærer nogen Frygt for, at Autoriteterne ikke let ville see sig istand til at gennemføre den nye Ordning, som dog ansees for ønskelig, med tilstrækkelig Energi, naar der, saaledes som § 3 udtaler, saasnart der indkommer Ansøgning om en Bevillings Udstedelse fra en tidligere Pantelaaner, da strax uden nogen foregaaende Undersøgelse skal meddeles ham en saadan, idet man blot skal berolige sig med, at Bevillingen i Fremtiden, hvis nogen Mislighed indtræder, atter kan tages tilbage. Nærmere skal jeg ikke gaae ind paa Udkastets Detail under nuværende første Behandling, hvor Detaillen jo egentligt ikke hører hjemme, og jeg skal derfor ogsaa kun nævne, at der formeentligt vel tillige i § 3 burde være fastsat en Tidsfrist, inden hvilken Ansøgningerne om saadanne Bevillingers Meddelelse bør være indgivne, ligesom det vel ogsaa vilde være rettest, om der fastsattes særlige Straffebestemmelser for Overtrædelse af de Befalinger, som indeholdes i Udkastets § 2. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Wichfeldt: Jeg kunde ønske, at dette Lovudkast ikke var foreslaet tillige at skulle

gjælde paa Landet. Der er hidtil ikke paa Landet nogen almindelig følt Trang til at tage Laan paa Pant, og den Ting at tage og give Laan paa Pant er hidtil der en temmelig udfjendt Trafik. Bliver først Tanken vaft, vil der imidlertid ikke mangle Folk, der ville tage Bevilling derpaa, og, have de engang denne, ville de ogsaa nok sørge for, at Folk komme og tage Laan hos dem. Det er derhos ialtfald muligt og maaskee rimeligt, at Trafikken at laane paa Pant vil blive sat i Forbindelse med Udsalg af forskjellige Varer, blandt Andet Brændeviin, og naar først Folk derved faae Afgang til Brændeviinsboden, ville de let forfalde og derved løkkes til end mere at tage Laan. Det vil ogsaa være meget vanskeligt for Politiet at have Tilsyn med Misbrug i den Anledning paa Landet end i Kjøbstæderne. Jeg skal derfor meget ønske, at Bestemmelserne i Lovudkastet ikke tillige gjøres gjældende paa Landet. Det er vel i Motiverne udtalt som noget temmelig Utænkeligt, at Lovudkastets Regler skal blive benyttede der, men ifald de blive benyttede der, vil det som sagt være meget vanskeligt for Politiet at fore Tilsyn med Misbrug. Jeg anseer det derfor som sagt for meget ønskeligt, at Ordene i § 1 „og paa Landet af Amtmanden“ falde bort.

Tobiesen: Det forekommer mig, at det vilde blive en temmelig farlig Indskrænkning, som den sidste ærede Taler foreslog, thi Følgen af den vilde simpelthen blive, at de, der ønske paa ulovlig Maade at drive Pantelaanerhveringen, der hidtil er en aldeles fri Hæring overalt, vilde nedsette sig paa Landet, i Nærheden af en Kjøbstad og der drive Hæringen uden Control, og uden at man kunde bringe de Bestemmelser, Lovudkastet indeholder, til Anvendelse paa dem. Tanken om at drive denne Hæring paa Landet, vil ganske sikkert blive vaft ved Udstedelsen af en Lov som den foreslaaede; men, undtager man da et vist District fra dens Omraade, vil dette just saa have til Følge, at det paagjældende District bliver opsogt og benyttet af dem, der ville drive Pantelaanerhveringen paa den Maade, som Loven netop ønsker at holde borte. — Hvad Lovudkastet i Almindelighed angaaer, da forekommer det mig, at der burde gives det